

[Brorsen.]

maal blot endnu nævne, at vi, fordi vi mente, det var en Nødvendighed, paa alle Omraader økonomiserede, sørgede for, at man i alt Fald ogsaa her paa dette Omraade ikke gav flere Penge ud end højst nødvendigt. Jeg skal blot eksempelvis nævne med Hensyn til Kasernebyggeriet, fordi det ogsaa giver et Vidnesbyrd om, hvorledes de Herrer var i sin Tid, og hvorledes de er nu, at vi gjorde os de største Anstrengelser for at økonomisere saa meget som muligt. Jeg kan eksempelvis nævne, da jeg altsaa selv havde med det at gøre, at vi med Hensyn til et Kaserneetablisment i Tønder opererede med et Tal paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., nu koster det 1 Mill. Kr., og nu er det fortalt os for ikke saa forfærdelig længe siden, at der skal bygges Kaserner her i Danmark for 30 Mill. Kr. Jeg synes, det har sin Betydning at se paa, hvordan de Herrer var i sin Tid, og hvorledes deres Ord og Handlinger har været, naar vi nu skal ud til Vælgerne. Der er naturligvis ganske bestemte Spørgsmaal, som man i særlig Grad vil komme til at drøfte paa de forskellige Møder Landet over nu i den nærmeste Tid. Der er bl. a. selvfølgelig Arbejdsløshedsspørgsmaalet, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Gaar var inde paa. Under Venstregeringen saa man paa dette Omraade en nedadgaaende Linie. Vi har jo efterhaanden saa tit beskæftiget os med det Spørgsmaal, og man ved, at vi efterhaanden var kommet ned meget nær ved det normale, nemlig omkring de 40 000 arbejdsløse, under en stadig nedadgaaende Linie; men det var ikke tilstrækkeligt for de Herrer. De vilde have, at Arbejdsløsheden øjeblikkelig skulde afskaffes totalt. Der var ikke noget at tale om, Fabrikkerne skulde sættes i Gang, Arbejdsløsheden skulde med eet afskaffes.

Maa vi ikke have Lov til over for de Herrer at fremføre, hvorledes det er gaet med den Politik, de har ført paa dette Omraade i de forløbne Aar. Nu kan de tale om Procenter, saa længe de vil, men det, der er det afgørende, er den mægtige Hær af arbejdsløse, vi har i dette Øjeblik. Jeg tror, det sidste Tal var 125 000 for de organiserede. Det er jo et ganske uhyggeligt Tal, men det, der er det uhyggeligste, er, at Arbejdsløsheden vokser fra Aar til Aar.

Det er ikke tilstrækkeligt, at man siger, som Statsministeren har sagt ved en Lejlighed i Vinter, at man træffer mange Foranstaltninger for at nedbringe Arbejdsløsheden, for hvad kan det hjælpe, naar man

har det Indtryk, at til Trods for disse mange Foranstaltninger — og i Antal er det jo ikke saa faa, det vil jeg indrømme — er Arbejdsløsheden stadig uhyre stor og har været voksende fra Aar til Aar. Netop nu, da vi har et Tiaarsjubelæum, er det paa sin Plads, at vi stiller akkurat den samme Forespørgsel til den nuværende Regering, som blev stillet til Venstres Regering i 1929, da vi havde relativt lille Arbejdsløshed i Mod sætning til nu, da vi har en meget stor Arbejdsløshed. Jeg synes, vi er i vor gode Ret til at stille den samme Forespørgsel til de Herrer, som de stillede til os i sin Tid: Hvad agter Regeringen at gøre? Disse kunstige Foranstaltninger — og de skal vel forøges i Tal — hjælper ikke ret meget.

Jeg lagde Mærke til en ganske interessant Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, idet det ærede Medlem sagde, at han var klar over, at her var det ømme Punkt. Det ser jo næsten ud til, efter det ærede Medlems Udtalelser at dømme, at for saa vidt det ærede Medlems Parti sejrede ved Valget, saa vilde man gaa videre i Retning af at bringe det, han kalder den private Ejendomsret, til Fald. Det var en ganske interessant Udtalelse, som vi selvfølgelig skal sætte en tyk Streg under, og det vil blive interessant at høre, hvad den radikale Ordfører siger til en saadan Udtalelse, om det radikale Parti ogsaa kan være med her, om det fremdeles kan danne Bagtrop, selv naar det gaar paa Livet løs i Retning af at afskaffe den private Ejendomsret i Danmark. De Beløb, der gives ud for at afskaffe Arbejdsløsheden, som man kalder det, for man afskaffer den jo ikke, er fænomenale. Naar man ser paa, hvor meget der er gennemført i saa Henseende, er det jo fantastiske Projekter, hvor man øser Millioner og Millioner ud, og det er jo kun et ringe Tal af Arbejdere, der faar Beskæftigelse. Jeg minder om den Lov, vi vedtog for ikke saa længe siden, hvor der blev bevilget over 20 Mill. Kr. til Trods for, at det kun er nogle faa Hundrede Arbejdere, der bliver beskæftiget i 4 Aar, tror jeg det er.

Naar man vil bruge sin Fornuft, kan man jo sige sig selv, at det er ganske umuligt paa den Maade at komme Arbejdsløsheden til Livs. Vi har stadig fra Venstres Side henvist til, at dette kun kan ske ved, at flere kommer i Arbejde ude i Erhvervene. Der er ingen Tvivl om, at der er Arbejde der, Reparationsarbejder, Nybygningsarbejder naturligvis ogsaa, men det, man kalder Reparationsarbejde, spiller jo en meget stor Rolle for Beskæftigelsen. Men her er Forholdet det, at i de vanskelige Tider, vi har